
Kritik mot Gotlands tingsrätt för att inga åtgärder vidtogs med anledning av skrivelser som måste uppfattas som en ansökan om stämning m.m. och för att skrivelserna sedan förkommit

Anmälan

AA framförde i en anmälan klagomål mot bl.a. Gotlands tingsrätt och uppgav att inga åtgärder vidtagits med anledning av skrivelser han skickat till tingsrätten. Till anmälan fogade han tre skrivelser ställda till tingsrätten, varav två är daterade den 23 juli 2009 och en den 12 september. Den sistnämnda är försedd med inkomststämpel från tingsrätten den 14 september. I en av skrivelserna daterade i juli anges bl.a. att AA ”besvärar och överklagar härmed mig över tvångsarvsskiftet” den 7 juli i ett visst dödsbo. I den andra anges att AA yrkar att en viss person ska entledigas från sitt uppdrag som boutredningsman. I skrivelsen daterad i september refereras till AA:s ”besvärslaga” den 23 juli angående tvångsarvsskifte.

Utredning

Muntliga upplysningar inhämtades från en domstolssekreterare vid Gotlands tingsrätt. Hon uppgav bl.a. att det senaste målet eller ärendet som handlades vid tingsrätten med AA som part var ett tvistemål som avslutades i januari 2009.

Muntliga upplysningar inhämtades också från lagmannen BB, som även inkom med ett skriftligt yttrande. Han uppgav sammanfattningsvis bl.a. följande. AA besökte tingsrättens reception vid upprepade tillfällen i olika ärenden och vid ett sådant besök under våren eller sommaren år 2009 gav han in en inlägga. Någon månad senare gav han in ytterligare en skrivelse med begäran om svar på sin första skrivelse. Dessa handlingar låg en tid på BB:s skrivbord. BB kunde inte erinra sig innehållet i dessa, men när han fick skrivelserna konstaterade han att de inte hade med något mål eller ärende vid tingsrätten att göra. Hans avsikt var att skriva till AA men så skedde inte. BB uppgav vidare att han sökt efter handlingarna utan att återfinna dem och att hans enda förklaring till detta var att de slängts.

Ärendet remitterades till tingsrätten för kompletterande upplysningar rörande handläggningen av AA:s skrivelser. Kopior av de skrivelser som AA fogat till sin JO-anmälan skickades i samband därmed till tingsrätten. BB uppgav i remissvaret

att skrivelserna var identiska med de skrivelser som kommit in till tingsrätten och som därefter förkommit. Vidare beklagade han det inträffade.

Bedömning

Av utredningen i ärendet framgår att AA till tingsrätten gav in två skrivelser daterade den 23 juli 2009. I den ena skrivelsen angav AA bl.a. att han överklagade ett visst arvsskifte som förrättades den 7 juli 2009 och i den andra att han begärde att en viss person skulle entledigas från sitt uppdrag som boutredningsman. Vidare gav AA den 14 september in en skrivelse till tingsrätten där han bl.a. refererade till sin ”besvärslinlag” den 23 juli angående arvsskifte. BB tog del av skrivelserna och gjorde bedömningen att de inte hade med något mål eller ärende vid tingsrätten att göra. Skrivelserna föranledde inte några åtgärder från tingsrättens sida och har sedan inte kunnat återfinnas.

Med hänsyn till innehållet i de av AA till tingsrätten ingivna skrivelserna kan jag inte uppfatta dessa på annat sätt än att han genom dem avsåg att vid tingsrätten dels väcka talan om klander av arvsskifte, dels ansöka om entledigande av boutredningsman. BB:s underlåtenhet att vidta åtgärder med anledning av skrivelserna framstår därför som anmärkningsvärd. Givetvis borde skrivelserna föranlett att ett mål om klander av arvsskifte respektive ett ärende om entledigande av boutredningsman initierades vid tingsrätten. Det förhållandet att skrivelserna sedermera förkommit eller till och med kasserats är naturligtvis helt oacceptabelt.

Sammanfattningsvis är jag mycket kritisk till hur BB hanterat de av AA ingivna skrivelserna.

Slutligen vill jag endast för tydlighets skull framhålla att det förhållandet att jag kritiserar BB och anser att saken borde ha hanterats annorlunda inte innebär att något mål nu intieras vid tingsrätten. Om AA avser att väcka talan om klander av arvsskifte måste han, då sådan talan ska väckas inom fyra veckor efter delgivning av skifteshandlingen (23 kap. 5 § första stycket ärvdabalken, förkortad ÄB, och 17 kap. 8 § andra stycket äktenskapsbalken, förkortad ÄktB), ansöka om återställande av försutten tid och visa att han haft laga förfall för att inte väcka talan i rätt tid. En sådan ansökan görs skriftligen hos hovrätten inom tre veckor från det att förfallet upphörde och sist inom ett år från det att tiden för väckande av klandertalan gick ut (23 kap. 5 § första stycket ÄB, 17 kap. 9 § ÄktB och 58 kap. 11-13 §§ rättegångsbalken).

Vad AA i övrigt har anfört föranleder inte något uttalande från min sida.

Med dessa uttalanden avslutas ärendet.